

Румунський король Кароль і Йорга--пророк його що каже Румунський письменник Берковичі про положення в Румунії.

Румунський письменник Конрад Берковичі вмістив в шийорському місячнику "Корент Гісторі" за місяць серпня статтю в роковини королівства румунського короля Кароля, в якій змальовує нинішнє економічне й політичне положення в Румунії та її правителів. Подаємо скорочений зміст цієї статті.

Розкуркулення бояр і розпорошення селянства.

До кінця війни великі земельні обшари та ліси в Румунії належали до бояр і короля. Уряд Братіану перевів земельну реформу, забравши землі від бояр за викупом, але за таким викупом, що його селянство було не в силі сплачувати. Уряд переселив селян на ті землі з одного кінця країни до другого, щоб в цей спосіб розбити єдність селянства. Переселені селяни були чужі один одному. Уряд не сприяв ніякій кооперації, політичний переселенець селян самих собі. І коли різні машини в бояр іржавили, селяни не мали чим обробляти земель.

Через це румунська пшениця найбільш в Європі у великій кількості не продана, бо не може дорівняти пшениці радянській, канадській, американській чи навіть аргентинській. Величезне число селян зрелося тих земель і вернуло назад до своїх сіл жити так, як могло там влаштуватися. Де-хто хоч затримався на наданій за викупом землі, але обробляє зазедво стільки, щоб мати хліб. Інша частина селян заповнила міста, де тяжко бідує.

Хоч сила боярні підтята аграрною реформою, то стану селянства не поліпшено. Даючи землю селянам, уряд сказав, що до десяти літ той землі не вільно продавати. Якраз тепер починається десяти літ. Але ціни на збіжжя тепер такі низькі, що земля дуже потаніла й бояри не дуже то квапляться відкуповувати свої бувші землі.

Міністри й придворна склака.

Такий стан застав Кароля після свого повороту до Румунії. Замість віддати свою енергію для поліпшення того стану, він заліз в політичні сварки країни, в сварки своєї родини. Міністер внутрішніх справ вирішував родинні сварки королівської родини, а міністер закордонних справ видавав заперечення та інформації, де саме перебуває Магда Лупеску (любка Кароля).

Міністерські кабінети так часто один за одним змінювалися, що не мали часу погодитися, або не погодитися з політикою своїх попередників, а найголовніше — не мали часу встановити якусь свою власну політику.

Кароль вибрав свої уряди не з найвидатніших людей в країні, але з тих, хто допомагав йому на вигнанні та вернути на трон. Тих, хто допомагав його матері чи жінці а часі "королівства" його сина, або хто неприхильно висловлювався про Магду Лупеску, король позбавив влади й авторитету. У всьому тому ясно видно руку Лупеску.

Населення зросло втричі, а гроші не ростуть.

Банки країни були й є в руках ліберальної партії. Грошей в країні так мало, що навіть в найбільш заможних районах відсоток зростає від 50 до 60 річно. Румунія перед війною мала шість мільйонів населення, а після війни збільшилася до 18 мільйонів, а обіг грошей залишився той самий, що й перед війною.

Кароль Кароль, будучи на вигнанні, не дбав про ніякі державні діла, а інтригував,

щоб дістатися до влади й розпутничав.

Любов по королівському.

Кароль, хоч має школу, то зате є імпульсивний для того, щоб бути розумним, він дуже ненавидить свою матір і жінку, як і вони ненавидять його. Він більше думає про плян, як би то їх вдарити, ніж про добробут країни.

Темпераментом він вдався у свою маму і вганяє за дешевою рекламою. Він присвячує більше часу для вибору уніформи, як кабінету міністрів. Він витрачає більше часу перед зеркалом, коли йде приймати військову парад, як козо своєю робітної деску. Король Румунії подібний до того актора, якому знову дали роль, яку він любить грати в комедії. Він ніколи не сходить зі сцени. Він, здається, й спить з короною на голові.

Йорга йорґається на всі боки.

Після кількарізового формування й реформування уряду протягом року свого королівства, хитаючись між демократичним урядом і мідитарною диктатурою, він вибрав професора Йоргу, чоловіка з таким самим темпераментом, як сам. Професор Йорга в різні часи належав до різних політичних партій Румунії. Він належав до ліберальної, консервативної, народної, антисимітської й селянської партій, кожну з них вихвалявав, а потім кожну пхитнував.

Селяни, політики й євреї знають його, як свого ворога, й приймають його, як свого оборонця. Ніхто не знає, яка його опінія буде завтра. Він є кльовиз з музичної комедії.

Який учитель, такий і учень.

Професор Йорга був приватним учителем Кароля. Вони так один другого розуміють, що король простив Йорді його тимчасову опозицію, коли Кароль був на вигнанні. Йорга каже, що король характером подібний до него. Замість одної жінки, Кароль має нині двох. Кароль хилиться на бік Німеччини, а Йорга на бік Франції. Коли король почав хилитися на бік Франції, Йорга змінив свою політику в інший бік.

Коли б Кароля й Йоргу не налякала була еспанська революція, вони б встановили мідитарну диктатуру в Румунії. Плян вже був вироблений, армія приготувана, Йорга виголосив в парламенті промову, в якій сказав, що він не може правити з парламентом, але на тому й скінчилося.

Зізі Ламбріно, Гелена і Магда Лупеску.

Коли Йорга приготував закони, пориваючи звязки з друзями й ворогами, Кароль, за порадою свого швагера, короля Югославії, приготував до ролі диктатора й ринув позбутися Гелени, своєї жінки, розвід якої в час свого вигнання він відмовився визнати, коли прийшов на трон. Його ненависть до неї така велика, що вона сплнить у нему все. Перед тим, як вигнати її з країни, він позбавив її всіх почестей, які їй належать — до перше, як матері Михайла, був короля, а по друге — як жінці короля. Тепер вона в меншій повазі, як перша жінка короля Зізі Ламбріно, й має схилитися перед бажаннями Магди Лупеску, руку якої видно у всіх політичних інтригах Букарешту.

Всі жеруться за трон.

Гелена, королева Марія й Магда Лупеску деруться нині за румунський трон. Якщо Гелена буде вислана з Румунії, Магда Лупеску приїде настало до Букарешту, а Марія житиме

поза Румунією.

Вдова — королева Марія зараз поза межами Румунії, щоб не вмішуватися у сварку Кароля й Гелени. Коли б вона була в Румунії, то вмішлася б за Геленою, а тоді удари Кароля поспалися б на неї.

Є чутки, що Кароль вигнав Марію з Румунії, але не треба забувати, що друзі Марії з ліберальної партії зараз при владі, тому вона може ще вмішатися в інтриги королівської падаці.

Цікаві підсумки.

Підсумки можна зробити такі:

Минулорічна пшениця й пшениця з передминулого року — не продана: перше — через надлижку світової продукції й, по друге — через бідну якість румунської пшениці.

Навіть одні третини румунської нафти не видобуто: тому, що на світовому ринку є забагато нафти й тому, що через бездоріжжя в країні Румунія сама не може спожити багато нафти.

Яку стара Румунія мала індустрію, яку вона захопила разом з країнами по війні, майже уся вона не працює через брак капіталу.

Нема сталого уряду, нема взаємного довіря між промисловцями. Кредит заверг. Уряд старається збалансувати свій бюджет через насильне встановлення економії, але це тільки зменшило видатність державних урядовців, збільшило корупцію в стеганні податків. На 18 мільйонів населення в Румунії на державній платні є 1 мільйон урядовців.

Що говорять люди в Букарешті.

Крутна короля, крутна професора Йорги, родинні королівські інтриги знищили мораль народу (?).

Коли б Кароль був прогнав Гелену зараз по своїм поборті до Румунії, то до цього часу все було б забулося, а зараз народ дивиться на королеву, як на мученицю. Гелена тепер стало дає інтервю газетам про те, як у неї вирвали сина і т. ін.

В Букарешті люди кожного ранку один другого питають: "Чи він ще тут? Чи вона ще тут? Хто нині керує державою?"

Магда Лупеску стало є в дорозі з Парижу до Букарешту. Вона мало коли дальше, як 20 миль від Букарешту, або в Карпатських горах.

Румунська армія — ненадійна опора.

Франція, задля своєї власної причини, завжди була дуже добра (!!) для Румунії й часто давала їй фінансову допомогу... Кароль зараз фліртує з мадярами, хоче допомогти їм реставрувати габсбургську династію — в Угорщині й в Австрії.

Друзі Румунії зараз стримуються з фінансовою допомогою Гелени, своєї жінки, розвід якої в час свого вигнання проти Радянського Союзу або проти Німеччини.

Румунські дипломати зараз подіялися: одні вярять, що Кароль таки зречеться трону й полинить країні виплутуватися з клопотів; інші сідняються, що Кароль наречеться на своїх поміщиках і від своїх друзів та від ворогів.

Багато людей думають, що країна не терпіла б так, коли б вона не збільшилася населенням, яке тільки румунське по назві.

Що думають карпатські селяни.

Любовні інтриги королівської родини підлявають тільки оливи для зростання комуністичної пропаганди. Босоногий, неписьменний селянин Карпаття сказав мені, що вони

(селяни) встидаються того, що робиться в королівській палаці й що їхня одинока надія на комунізм. Вони мають жити в радянській землі, як рай. Чим скорше країна позбудеться Гогенцолернів й стане республікою, тим ліпше для неї.

Розуміється, автор стоїть за такою республікою, як Еспанія. Нам не важлива опінія автора, а важливе те, як Берковичі мають нинішнє подожження в Румунії з її королем, королевами та їхніми інтригами. Такі то короновані помазанники божи!

ДИСКУТУЮТЬ ПРОМОВУ СТАЛІНА

Німецькі робітники вітають промову Сталіна й соціалістичне будівництво Радянського Союзу.

Відому промову т. Сталіна, виголошену на нарадах господарників в Москві, що ми її вмістили виждень тому назад в "Укр. Роб. Вістях", широко обговорюють як в робітничих, так і в капіталістичних колах. Кожа вороги СРСР потішають себе надією, що ця промова позначає перехід соціалістичного будівництва під капіталістичну форму заряджування, то робітництво бачить в ній новий стимул до ще інтензивнішого поступу соціалістичного будівництва.

В Берліні 12 липня відбулося величезне зібрання робітництва — активістів компартії й масових організацій при переповненій величезній залі, що була оточена поліцією. На цьому зібранні в присутності 3,500 активістів з трохгодинним докладом виступив тов. Гайнд Найман на тему: "Промова Сталіна й перемога Соціалізму".

Доповідач змальовував картину нинішнього безвідного положення Німеччини, що чимраз скорішими темпами котиться до цілковитого банкрутства, та поступ соціалістичного будівництва в СРСР, що швидкими темпами поступає вперед до цілковитого перемоги. Доповідач відчитував окремі уступи з промови т. Сталіна та проводив різниці між тяжким економічним станом німецького робітництва, а матеріальним станом радянського робітництва, що стало поліпшується.

"Промова Сталіна стоїть під знаком нечуваного росту соціалістичного будівництва СРСР"

З напруженою увагою слухали присутні про стан Німеччини: "Економічна катастрофа нечуваних розмірів охопила цілу Німеччину, привела до спинення праці в підприємствах і викинула на вулиці мільйони голодуючих безробітних."

Під бурливі оплески зібрання ухвалило одностайно вислати Сталінові телеграму такого змісту:

"Ми, зібрані у величезному числі — берлінські партійні робітники, засидаємо тов. Сталіну — вождю ленінської партії, вождю радянських робітників і селян і керівникові соціалістичного будівництва — гаряче боеве привітання. Повідомлення про нові кроки для прискорення темпів соціалістичного будівництва викликає у нас одушевлення. Коли капіталістична система все більше підляється кризою, країна пролетарської диктатури розвивається могутніми темпами й стає незломною твердинею соціалізму. Кожний тон заліза, що його отримано після п'ятилітнього плану, є вистрілом проти наших капіталістичних угнітачів. Кожний новий трактор є зброєю проти світового капіталізму."

Хай же компартія СРСР, більшовицька партія, віреть для всіх партій!

Хай же світова революція!

ОБЛИЧЧЯ ЗБАНКРОТОВАНОГО НІМЕЦЬКОГО ДАРМШТАДСЬКОГО БАНКУ

Що уявляє собою Дармштадський банк, що це недавню збанкрутував в Німеччині?

Дармштадський банк створився 1922 року із залуки двох банків — "Националь банк фюр Дайчланд" Банк фюр гандель унд інструстрі". До залуки цих двох банків перший з них існував 41 рік, а другий 59 літ.

Дармштадський банк мав 100 філій й численні щадничі каси — поверх два мільярди марок. Поверх третину цієї суми — були закордонні кредити. Акційний капітал Дармштадського банку вносив 60 мільйонів марок, резервний капітал також 60 мільйонів марок, значить разом банк мав власного капіталу на 120 мільйонів марок.

Банк є власником 130 земельних маєтків з номінальною вартістю 25 мільйонів марок. Достійна участь цього банку в інших банках була та суму 24 мільйонів марок. Крім того мав він шерів на 70 мільйонів марок в різних підприємствах. Він був тісно зв'язаний з рядом керівних підприємств в Німеччині й закордоном.

Все це лопнуло. В тому банку лопнули мільйони марок дрібних вкладачів, що через це банкрутство страждали усі свої довголітні заощадження.

ВЕЛИНІ УСПІХИ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ В РАД. СОЮЗІ

В червні відбувся в Москві пленум Центрального Комітету ВКП. Окрему увагу присвятив пленум ситуації в радянському сільському господарстві та ситуації на радянських залізницях.

Пленум ствердив, що в найважливіших зернових районах закінчено колективізацію. В степових районах України, на Північному Кавказі, на Криму й Надсередньому й дольній Волгою 80 процент селянських господарств належить сьогодні до колективів. В інших районах, що продукують збіжжя, колективізація обняла 50 процент загальної кількості селянських господарств. Центральный Комітет ВКП переобачує, що з весною 1932 р. буде закінчена колективізація в цих

РАДЯНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ НА СВІТОВОМУ КОНГРЕСІ ІСТОРИЧНИХ НАУК В ЛОНДОНІ

Заборона доповіді радянського делегата.

З Лондону сповіщають, що кінець засідання конгресу з історії технічних наук цілком присвятили доповідям радянської делегації т.т. Бухаріна, Кольмана, Завадовського, Поффе, Гессена та Вавідова.

Цього засідання, як відомо, не включили в основний порядок денний конгресу. Його організовано на вимогу радянської делегації і під тиском лівої частини конгресу. Для ходу на це засідання оргкомісія видала спеціальні квитки тільки для членів конгресу.

Кампанія жовтої преси проти радянської делегації, мабуть, вплинула на керівників конгресу. Радянському делегатові Рубінштейну заборонили прочитати доповідь на тему "Технічні науки в капіталістичних країнах і в СРСР". Радянська делегація заявила протест.

Надзвичайно цікаво, що під впливом доповідь радянської делегації деякі делегати під час дебатів стали на матеріалістичну позицію.

Радянська делегація видала

ВСЕУКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК НА СЛУЖБІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА

50-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ПРЕЗИДЕНТА ВУАН А. А. БОГОМОЛЬЦЯ.

Промова тов. Скрипника на урочистому засіданні сесії ради ВУАН.

На урочистому засіданні сесії ради ВУАН присвяченому 50-тиріччю з дня народження президента ВУАН академіка А. А. Богомольця, Наркомосвіт академик М. О. Скрипник виголосив таку промову:

Шановні товариші! Чи може бути більша зміність у біографії людини, остільки зв'язана з долею революції, як той приклад, що ми маємо в особі нашого шановного президента А. А. Богомольця? Народження в торні, наукова праця під пересміями царського міністра народної освіти, а далі революція, праця для Червоної Армії, розгорнення широкої наукової роботи після революції, врешті президентура Всеукраїнської Академії Наук й Києві. Тов. Богомольць приїшов у ВУАН не так давній й лише рік, як прийняв на себе керівництво Всеукраїнською Академією Наук. Але це був рік перелому. Всеукраїнська Академія пережила історію невелику роками, але велику внутрішніми співвідносинами. Вона стала радянською після довгої, тривалої жорстокої боротьби, що точилася тут і це минуло. Академія наша вступила на шлях того, щоб бути Радянською Академією.

А. А. Богомольць взяв в свої руки керівництво Академією, щоб скерувати діяльність ВУАН під ознакою безпосереднього зв'язку з соціалістичним будівництвом, на послуги соціалістичному будівництву нашої країни. Ми мусимо зазначити, що організаційні здатності, політичний хист і воля шановного ювілянта на протязі цього року — цей шлях Всеукраїнської Академії Наук забезпечили. Складні завдання, великі труднощі стоять до того, щоб індивідуально побудувати, скеровану особистими властивостями наукову роботу робітників Академії з'єднати в єдиний комплекс, в колективно намічену, колективно організовану, колективно зведену працю на шлях соціалістичного будівництва, це великі й важливі завдання. Наша сесія свідчить про те, що вже багато зроблено.

Народний Комісарят Освіти і в особі його уряд Української Соціалістичної Радянської Республіки приїде до голосів, що тут прозвучали, своє привітання, свій голос і побажання шановному А. А. дальної поширенню глибокої роботи. Ми маємо можливість привітати тов. Богомольця не лише, як президента ВУАН, а як члена Всеукраїнського й Всесоюзного пролетарських урядів, як члена ВУЦВКУ та ЦВК СРСР. Це сполучення має велике значення.

Побажав шановному ювілянту сил здоров'я, бадьорості в чітких дільних настановень в його праці, побажано, щоб всю роботу його в Академії, і особисту наукову роботу ювілянта, ще чіткіше, тверда, непохитно

здійснив, головню на Сибірі. Так само прийнято ухвалу про поліпшення залізничного обслу. Протягом 1931—32 р. має поліпшитися залізничний об'єм на 1,938 локомотивів, 1,467 особових вагонів і 47 тисяч тров. вагонів.

Від революції вибудовано в Радянським Союзі 12 тисяч кілометрів нових залізних доріг. Не зважаючи на те, розвиток залізниць не відповідає загальному розвитку соціалістичної економіки в СРСР. Пленум ЦК ВКП ухвалив будівництво нових залізничних шляхів, головню на Сибірі. Так само прийнято ухвалу про поліпшення залізничного обслу. Протягом 1931—32 р. має поліпшитися залізничний об'єм на 1,938 локомотивів, 1,467 особових вагонів і 47 тисяч тров. вагонів.

Вітаємо в вашій особі Радянську науку. Президент ВУАН академик Богомольць одержав таку телеграму в зв'язку з п'ятидесятиріччям дня народження від Сталінської профради: "Від імені 150,000 пролетарів Сталінщини вітаємо в вашій особі радянську науку, яку в міцній спілці з пролетаріатом буде соціалізм в нашій країні. Ми певені, що під керівництвом комуністичної партії ВУАН на чолі з ювіляром доб'ється нових успіхів у справі перебудовання науки в міцні джерела нечуваних темпів в розвитку соціалістичного господарства, в розвитку української пролетарської науки і праці. Будемо критиці спілку науки та праці. Донбас культури та Донбас індустрії!"

Вітаємо в вашій особі Радянську науку. Президент ВУАН академик Богомольць одержав таку телеграму в зв'язку з п'ятидесятиріччям дня народження від Сталінської профради: "Від імені 150,000 пролетарів Сталінщини вітаємо в вашій особі радянську науку, яку в міцній спілці з пролетаріатом буде соціалізм в нашій країні. Ми певені, що під керівництвом комуністичної партії ВУАН на чолі з ювіляром доб'ється нових успіхів у справі перебудовання науки в міцні джерела нечуваних темпів в розвитку соціалістичного господарства, в розвитку української пролетарської науки і праці. Будемо критиці спілку науки та праці. Донбас культури та Донбас індустрії!"

Вітаємо в вашій особі Радянську науку. Президент ВУАН академик Богомольць одержав таку телеграму в зв'язку з п'ятидесятиріччям дня народження від Сталінської профради: "Від імені 150,000 пролетарів Сталінщини вітаємо в вашій особі радянську науку, яку в міцній спілці з пролетаріатом буде соціалізм в нашій країні. Ми певені, що під керівництвом комуністичної партії ВУАН на чолі з ювіляром доб'ється нових успіхів у справі перебудовання науки в міцні джерела нечуваних темпів в розвитку соціалістичного господарства, в розвитку української пролетарської науки і праці. Будемо критиці спілку науки та праці. Донбас культури та Донбас індустрії!"

до конгресу спеціальну книжку під назвою "Наука на роздоріжжі".

Велике зацікавлення радянською наукою.

З приводу конгресу "Известиям" телеграфують з Лондону: Коли обміркували доповідь Кольмана, молодий англійський делегат Дейвід критиковав старих учених за те, що в Англії абсолютно нікому не відомо про кризу математики. Він також критикував їх за відокремлення математики від фізики, що його Кольман знав за часткову причину кризи сучасної математики.

Радянські делегати привернули до себе загальну увагу. Вони ознайомили конгрес з цілком новими для більшості англійських делегатів поглядами. Значенно, що після закриття останнього засідання кілька радянських делегатів оточили багатьох осіб і ставили різні питання.

Можливо, що цей конгрес спонукає молоді генерацію наукових робітників в Англії вивчати діалектичний матеріалізм.

ВСЕУКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК НА СЛУЖБІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА

50-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ПРЕЗИДЕНТА ВУАН А. А. БОГОМОЛЬЦЯ.

Промова тов. Скрипника на урочистому засіданні сесії ради ВУАН.

На урочистому засіданні сесії ради ВУАН присвяченому 50-тиріччю з дня народження президента ВУАН академіка А. А. Богомольця, Наркомосвіт академик М. О. Скрипник виголосив таку промову:

Шановні товариші! Чи може бути більша зміність у біографії людини, остільки зв'язана з долею революції, як той приклад, що ми маємо в особі нашого шановного президента А. А. Богомольця? Народження в торні, наукова праця під пересміями царського міністра народної освіти, а далі революція, праця для Червоної Армії, розгорнення широкої наукової роботи після революції, врешті президентура Всеукраїнської Академії Наук й Києві. Тов. Богомольць приїшов у ВУАН не так давній й лише рік, як прийняв на себе керівництво Всеукраїнською Академією Наук. Але це був рік перелому. Всеукраїнська Академія пережила історію невелику роками, але велику внутрішніми співвідносинами. Вона стала радянською після довгої, тривалої жорстокої боротьби, що точилася тут і це минуло. Академія наша вступила на шлях того, щоб бути Радянською Академією.

А. А. Богомольць взяв в свої руки керівництво Академією, щоб скерувати діяльність ВУАН під ознакою безпосереднього зв'язку з соціалістичним будівництвом, на послуги соціалістичному будівництву нашої країни. Ми мусимо зазначити, що організаційні здатності, політичний хист і воля шановного ювілянта на протязі цього року — цей шлях Всеукраїнської Академії Наук забезпечили. Складні завдання, великі труднощі стоять до того, щоб індивідуально побудувати, скеровану особистими властивостями наукову роботу робітників Академії з'єднати в єдиний комплекс, в колективно намічену, колективно організовану, колективно зведену працю на шлях соціалістичного будівництва, це великі й важливі завдання. Наша сесія свідчить про те, що вже багато зроблено.

Народний Комісарят Освіти і в особі його уряд Української Соціалістичної Радянської Республіки приїде до голосів, що тут прозвучали, своє привітання, свій голос і побажання шановному А. А. дальної поширенню глибокої роботи. Ми маємо можливість привітати тов. Богомольця не лише, як президента ВУАН, а як члена Всеукраїнського й Всесоюзного пролетарських урядів, як члена ВУЦВКУ та ЦВК СРСР. Це сполучення має велике значення.

Побажав шановному ювілянту сил здоров'я, бадьорості в чітких дільних настановень в його праці, побажано, щоб всю роботу його в Академії, і особисту наукову роботу ювілянта, ще чіткіше, тверда, непохитно

здійснив, головню на Сибірі. Так само прийнято ухвалу про поліпшення залізничного обслу. Протягом 1931—32 р. має поліпшитися залізничний об'єм на 1,938 локомотивів, 1,467 особових вагонів і 47 тисяч тров. вагонів.

Вітаємо в вашій особі Радянську науку. Президент ВУАН академик Богомольць одержав таку телеграму в зв'язку з п'ятидесятиріччям дня народження від Сталінської профради: "Від імені 150,000 пролетарів Сталінщини вітаємо в вашій особі радянську науку, яку в міцній спілці з пролетаріатом буде соціалізм в нашій країні. Ми певені, що під керівництвом комуністичної партії ВУАН на чолі з ювіляром доб'ється нових успіхів у справі перебудовання науки в міцні джерела нечуваних темпів в розвитку соціалістичного господарства, в розвитку української пролетарської науки і праці. Будемо критиці спілку науки та праці. Донбас культури та Донбас індустрії!"

Вітаємо в вашій особі Радянську науку. Президент ВУАН академик Богомольць одержав таку